בע"ה כ"ט בכסלו תשע"ו
11/12/2015
גליון מס' 2926

עלים

עלון קביוץ סעד

פרשת מקץ-חנוכה

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא ... שֶׁבַע פָּרֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה ... וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת שְׁדֵפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב. בראשית מא, כה-כז

אמר לו פרעה, מניין לך ששנים הן? אמר לו: שחלמתי אני שמש וירח ואחד עשר כוכבים, הרי שלושה עשר, וזה לי שלוש עשרה שנה מאותו היום, שנאמר: 'יוֹסֵף בֶּן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה ' (בראשית לז, ב) 'וְיוֹסֵף בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה' (בראשית מא, מו).

אמר לו פרעה, זהו שאמרתי 'תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ' (בראשית מא, טו), שהרי שמעת חלומי ופתרת חלומך, ופטרת עצמך מבית האסורים. שמא גם חלומי תלוי בך?

אמר לו יוסף הן, שכל החלומות הולכים אחר הפה (בבלי, ברכות נה, ע"ב).

אמר לו, וכיצד תעשה שני רעב? אמר לו, הרי אני זורע אדמת מצרים שבע שנים ואיני נרה*

(על פי משנה, מנחות ח, ב), **והיא עומדת מלתת תבואתה. ואני מכניס לך כל אדמת מצרים ואנשיה לעבדים.**

אמר פרעה, 'הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱ-לֹהִים בּוֹ' (בראשית מא, לח).

לפי הדרשה, שיטתו של יוסף לפתרון כל החלומות היא שהמספרים מסמנים זמן.

האם יוסף נכנע לחלום או יוצר אותו במציאות?

*איני נרה - איני חורש את השדה.

(מתוך ספר מדרשיו של רונן אחיטוב – "צוהר תעשה לתיבה")

פרשת שבוע לאחר התפילה- אליאב לזר

שבת מקץ		ימי החול	
הדלקת נרות	16:18	זמן תפילין /טלית	05:40←05:37
מנחה 14:00	16:25	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:35	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:06←09:03
מנחה 12:30, 13:30	16:18	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	16:25
		שקיעה	16:40←16:38
צאת השבת	17:15	ערבית	20:10

*** בימים א'-ב', שחרית ג' בשעה 08:00 בצריף**

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת שלום

יוסף ואחיו – על היכרות וניכור

בפרשתנו מתחיל הפרק האחרון בסאגה הסבוכה של יוסף ואחיו. האחים מגיעים למצרים לשבור אוכל, ומגיעים אל "השליט על הארץ", הלא הוא יוסף, ומשתחווים לו בהדרת מלכות. האחים, לפחות בשלב זה, אינם יודעים כי השליט הניצב לפניהם הוא יוסף אחיהם. אולם יוסף מזהה את אחיו, ומחליט להתנכר להם ולהעמיד פני זר, כשלב ראשון בהתעמרותו בהם, כמעין נקמה על יחסם אליו עד מכירתו, וכמובן על המכירה עצמה:

וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וַיַּכִּרֵם וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאַיִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן לִשְׁבָּר אֹכֶל. וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ. (בראשית מ"ב, ז–ח)

סיפורי התורה אינם סיפורים אינפורמטיביים בלבד, ופעמים רבות הם משתמשים במגוון רחב של אמצעים ספרותיים כדי להעצים ולהדגיש רעיונות שונים. סיפורי יוסף ואחיו עמוסים באמצעים כאלה, והם מעצבים את הסיפורים באופן אמוציונלי במיוחד, כיאה לסיפור משפחתי דרמטי וסבוך. לכן, על מנת להבין היטב את הסיפורים, יש לקראם באופן מדוקדק ורגיש. בדברַי אלה אבקש להתמקד בשימוש בשורש אחד – השורש נכ"ר, המופיע ארבע פעמים בשני הפסוקים שצוטטו לעיל. עצם השימוש המרובה בתוך יחידה מצומצמת, בשורש שאינו נפוץ במיוחד, הוא כבר ממקד את הזרקור לשורש זה, ומזמין לעיין בו ברגישות. התבוננות בפסוקים מעלה כי ארבע ההופעות של השורש מתחלקות לשני זוגות, ובשניהם יחס של ניגוד.

בפס' ז, שני הפעלים משורש נכ"ר מוסבים על יוסף: "וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת אֶחָיו **וַיַּכִּרֵם וַיִּתְנַכֵּר** אֲלֵיהֶם". יש כאן תופעה מעניינת, הקיימת בעוד שורשים אחדים בעברית – שורש אחד המשמש במקביל בשתי משמעויות הפוכות (דוגמה מפורסמת היא השורש שכ"ח: דבר שכיח הוא ההפך מדבר נשכח). שורש נכ"ר, שמשמעותו הבסיסית היא זרות וריחוק (למשל: נכרי, ניכור ועוד), משמש גם במשמעות של זהות וקרבה (היכרות). בפסוק שלנו יוסף מזהה את האחים, אך במקום שההיכרות תיצור קרבה, היא יוצרת דווקא ריחוק של יוסף מאחיו.

ריחוק-ניכור זה מתאפשר מפני שהאחים אינם מזהים את יוסף, כפי שמטעים הפסוק הבא: "**וַיַּכֵּר** יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵם **לֹא הִכִּרֻהוּ**". גם כאן מופיע השורש פעמיים, אך בשתיהן השימוש הוא במשמעות של זיהוי. הניגוד נאמר כאן במפורש – יוסף מכיר את אחיו, אך הם אינם מכירים אותו. אמנם כבר בפסוק הקודם צוין כי יוסף הכיר את האחים, אך היגד זה חוזר על מנת להדגיש את הניגוד הכפול – הניגוד הפנימי של יוסף בין ההיכרות להתנכרות, והניגוד בין יוסף המכיר את אחיו, לאחים שאינם מכירים אותו.

אם נעיף מבטנו לפרשה הקודמת, נראה שלשני הזוגות הללו מצטרף זוג נוסף של שימוש בשורש נכ"ר. לאחר שמכרו האחים את יוסף, מביאים האחים את כותנתו הטבולה בדם ליעקב, ואומרים לו: "זֹאת מָצָאנוּ, **הַכֶּר** נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם לֹא" (ל"ז, לב). יעקב מזהה את הכתונת: "**וַיַּכִּירָהּ** וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ" (ל"ז, לג). כאן ההיכרות זהה אמנם מבחינה מילולית, אך היא צופנת בתוכה פער בין יעקב לבניו. האחים יודעים כי יוסף לא נטרף אלא נמכר, והם נותנים לאביהם להסיק את המסקנות לבדו, ואילו יעקב רואה את הכתונת המדממת ו'מכיר' כי יוסף נטרף. גם כאן השימוש הכפול בשורש זה יוצר ניגוד, המשתקף בפער הידיעה בין האחים לאביהם.

שימושים כפולים אלה מקפלים בתוכם משמעויות שונות, ודומה כי את מלוא המשמעות יש למצות רק מתוך עיון רגיש ומעמיק במחזור סיפורי יוסף כולו, אולם במבט ממוקד נדמה כי יש כאן הדגשה של היחסים המשפחתיים המורכבים במשפחתו של יעקב. הניגודים המועצמים דווקא מתוך השימוש בשורש ההפכפך נכ"ר, מצביעים על פערים ביחסים בתוך המשפחה. יחסים אלה אמורים להיות מושתתים על היכרות וזהות, אך במקום זאת הם משקפים ניכור וזרות בין יוסף לאחיו, בין יעקב לבניו, ואולי אף בין יוסף לבין עצמו.

אביעד עברון

חודש טבת

"אלה אזכרה.."

ה' בטבת - יום פטירתו של יהודה אלפרשטיין ז"ל (אביה של ריבה זהר)	(תשמ"ו)
ו' בטבת – יום פטירתה של חברתנו שרה לוי ז"ל	(תשס"ג)
ח' בטבת – יום פטירתו של חברנו מיכה רוזנטלר ז"ל	(תשס"ו)
ט' בטבת – יום פטירתו של חברנו שמעון אש ז"ל	(תשס"ז)
י"ג בטבת – יום פטירתו של חברנו אבשלום זיוון ז"ל	(תשע"ג)
י"ז בטבת – יום פטירתו של חברנו מרדכי תמיר ז"ל	(תש"ע)
י"ז בטבת – יום פטירתו של חברנו שלמה פריימן (פיפקה) ז"ל	(תשע"ג)
י"ח בטבת- יום פטירתה של חברתנו רות שלמון ז"ל	(תש"מ)
כ"ג בטבת – יום פטירתו של חברנו יהודה רוזמן ז"ל	(תשע"ב)
כ"ה בטבת- יום פטירתו של בננו איציק אפלבום ז"ל	(תשס"ח)
כ"ז בטבת – יום פטירתו של חברנו רפאל (רלי) סימון ז"ל	(תשס"ד)
כ"ז בטבת- יום פטירתו של שמחה לוין ז"ל	(תשע"ג)

השבוע שחל-

בליל שבת - הקדמנו לעסוק בדיני החנוכה והתמקדנו בנר ה "אאוטסיידר" של החנוכייה – השמש ועסקנו בשאלה: עד כמה עלינו לדבוק באדיקות ובכל מצב, במנהג להדליקו? בבירור קצרצר עמדנו על טעמיו של נר זה שלכולי עלמא אינו עומד בזכות עצמו ומטרתו היא למנוע שימוש באורם של שאר הנרות המשמשים למצווה. טעם נוסף שהועלה הוא, שעצם נוכחותו מעידה על כך ששאר הנרות נועדו למצוות "פרסום הנס" והם אינם משמשים לתאורה. אם כן, בימינו בהם שולטת התאורה החשמלית, נותר השמש מיותר משני הטעמים לעיל, למעט מקרים קיצוניים בהם אין תאורה כלל. הרב המליץ לבדל עד כמה שניתן בין הדלקת השמש להדלקת שאר הנרות והעלה מספר רעיונות כמו: להדליק אותו מראש קודם הברכה או אף לוותר עליו לסירוגין.

בשבת – בשיעורה של מרים סמואל לאחר התפילה, עסקנו בקשר הישיר שבין נס חנוכה לבין כוחן של הנשים שבמעשיהן הנועזים, דחפו את הגברים להעז בעקבותיהן ולפעול מול היוונים. התחלנו במעשה הגבורה של "חנה ושבעת בניה" (המופיע בווריאציות שונות במדרשים, בספרים החיצוניים ובתלמוד) שמתו על קידוש השם ותרמו לפרוץ המרד. המשכנו במעשה יהודית בת בארי, שלאחר שהתחבבה על מפקד יווני בכיר, הרדימה אותו בחיקה ובטוב לבו ביין הפרידה בין ראשו לגופו. לאחר מכן, הטמינה בקור רוח את שללה באמתחתה, חזרה לעירה הנצורה ובכך הטילה אימה על הצבא שצר על העיר, עד שנס על נפשו. מדרש נוסף ומפורסם פחות, מספר על "חוק הלילה הראשון" המתיר להגמון היווני לאנוס ברשות בתולות יהודיות בליל כלולותיהן. מטרתם של היוונים היתה לפגוע בבטן הרכה של חיי המשפחה היהודיים – הצניעות, ובלית ברירה היא בוצעה בשטח במשך כשלוש וחצי שנים. גם על מרים בת מתתיהו אחות החשמונאים חל החוק הנ"ל וביום נישואיה היא נאלצה לנקוט במעשה

קיצוני ונועז מול גדולי ישראל במטרה לעוררם יחד עם אחיה למלחמה ביוונים. מיד עם תחילת השמחה בשבתם לסעודת המצווה, התערטלה הכלה הטרייה אל מול פניהם הנדהמות של המכובדים וכשבאו לנזוף בה ועמדו להרגה, הוכיחה אותם נמרצות על כך שהם נטפלים לזוטות הגלויות לעין וזונחים את העיקר – חילול כבודה על ידי השליט, בליל נישואיה. בנוסף הוכיחה את חבורת הצדיקים ואחיה בראשם, על בחירתם לקנא לצניעותה ולהפגין אומץ לב דווקא כשזה נוח להם, שלא כמעשה שמעון לוי שקינאו לאחותם שחוללה ויצאו למלחמה מעטים מול רבים. ובמילים עכשוויות ולא מכובסות - גיבורים על חלשה. (ובכן חברים, הדילמה מה עיקר ומה טפל בנושא הצניעות, נכחה כאן כבר זמן רב לפני שנולדנו...). באותה השעה, התעוררו אחיה מאדישותם, הרגו את ההגמון, יצאו למלחמה ועשה להם הקב"ה תשועה גדולה.

ביום ראשון – התכנסנו בבית הכנסת יחד ברוב עם – נשים גברים וטף, להדלקת נר ראשון של חנוכה. היו זמירות ושירות בניצוחם של אסף סוברי ואוהד גייבל, והיו גם מגדנות בהן כיכבו הספינג'ים הטריים, החמים והפריכים שיצאו דחופים מבית משפחת ברביץ תחת ידן של שׂרת האופים - עדינה גרינפלד ושתי נערותיה הראויות לה - הילה ברביץ ונעמה סט. המתכון המנצח נלקח מספר מתכונים המכונה בשם "בראשית" שעבר בחשאיות מאם לבת ומקורו אי-שם בבירת גליציה המערבית. את האירוע היטיב לתאר כתבנו הצעיר בארי שקלאר מנקודת מבטו: "ביום ראשון התכנסו בבית הכנסת אנשי הקבוץ להדלקת נר ראשון של חנוכה והרב ברך על הדלקת הנרות. הכי נהניתי מהשירה הציבורית ומהדלקת הנרות. בסוף חילקו לילדים סופגניות". נציין שזו השנה השנייה לנוהג מבורך זה, וברור לכולנו שהוא הפך כבר למסורת.

ביום שלישי – בבוקר, נרשמה פעילות ערה מטעמה של וועדת חינוך על הדשא הסמוך למועדון. תלמידי י"ב נערכו לטיול האופניים המסורתי "מים אל ים", ושאר הילדים התקבצו נרגשים בהמתנה להסעות למגוון הפעילויות שמחוץ לקיבוץ. בערב, נערך בחדר האוכל הימני "ערב מונולוגים" אותו הציגו בנות הנוער מכיתה י"א, במסגרת מסיבת חנוכה לכל בנות הנוער ולמשפחותיהן. בלילה, ארגנה לנו וועדת תרבות תכנית מרתקת במועדון, בהנחייתו של שוקה די – נור המוכר לרבים מתכניתו של שמעון פרנס בגלי צה"ל ולצדו אנה גברילוב - אמנית חליל צד 'קלאסית' שהעשירה מעת לעת את מילותיו בצלילים וקינחה בסולו היאה לבוגרת שתי אקדמיות למוסיקה - במוסקבה ובתל אביב. שמענו סיפורים אותם ליקט שוקה במהלך חייו, שכללו נדודים בין משרות רמות על פני הגלובוס, תוך כדי האזנה עיקשת ושאיבה בלתי פוסקת של תובנות וסיפורים, מחכימים ומקוריים - מהזוטר שבעובדים אשר סבבו אותו ועד לבכיר שביניהם. במהלך הערב התכבדנו בתקרובת נאה שהצטיינה במיוחד בלביבות-קציצות ירק, ממעשה ידיה של חברתנו שגית דניאלי. הלביבות המופלאות שטעמן "גן עדן", היו בריאות מראה וקלות לעיכול, בזכות מיעוט השמן הספוג בהן ונוכחותו ההכרחית רק לשם הדגשת הטעם. כאן חברים, מדובר אמנם במתכון תוניסאי מסורתי שעבר בקפידה מדור לדור, אולם בדרך בוצעו בו התאמות ושדרוגים. את השדרוג המהותי הוא קיבל מידיה של שגית שהוסיפה פרודוקטים טבעיים, מזינים ומעשירי טעם, ואף שיכללה את טכניקת הטיגון לכדי אמנות. לקראת סוף המופע, גילה שוקה את אוזננו על כך שרגע קודם לכן, קיבל טיפ מאחד החברים שהקפיד על כך שזהותו תישמר בסוד, והוא אימץ אותו מיד אל שלל תובנותיו. הרי הוא לפניכם: "בעליו של הסיפור אינו מודע לו בדרך כלל. מי שמודע לעצמתו באמת, הוא זה שמספר את הסיפור...".

ביום רביעי- הזמינה וועדת תרבות את הציבור לפעילות משפחתית מתוקה וצבעונית – "סדנת פיסול במרציפן". הילדים הרבים שגדשו את חדר האוכל, שקדו במרץ על בצק השקדים ממנו עשוי המרציפן, ולשו אותו היטב למגוון צורות צבעוניות ומתקתקות - פירות וירקות מלוא הטנא.

יורם קימלמן

דו"חינוק חנוכה

לקראת חנוכה, החלטנו השנה שכל טיולי החג יוקדמו ליום הראשון של חופשת החג. כך ירגישו הילדים ש"באמת" הם בחופש.

ביום שלישי, אם כן, יצאו כיתות א' - ב' לפארק קרסו למדע בבאר-שבע . הילדים למדו והשתעשעו בתערוכות השונות בנושא קול, אור ואנרגיה ובמתקני החוץ המיוחדים.

כיתות ג' –ד', יצאו ללטרון למוזיאון "יד לשריון" שם למדו על היסטורית חיל השריון וזכו לטפס על טנקים ואף ליצור טנקים בעצמם (מנייר אוריגמי). הם גם הביאו הרבה כבוד בזכייתם במשחק "מחפשים את המטמון" שנערך במקום.

כיתות ה' - ו', שהיו אמורים לסייר במנהרות הכותל, שינו כיוון עקב המצב הבטחוני ונסעו לאשדוד. היום נפתח בפעילות חוויתית לחנוכה של מדרשת "צוריאל" ומשם המשיכו הילדים לשייט מהנה בנמל.

ילדי החטיבה יצאו לניווטים בדיונות אשדוד בלילה שבין שלישי לרביעי ושם גם הכינו "פויקה" לארוחת לילה דשנה.

כיתה י"ב - יצאה לטיול האופניים המסורתי, השנה מחוף זיקים לים המלח. הדיווחים מהשטח מספרים על מוראל גבוה ורכיבה מאומצת. בעז"ה בשובם בשלום ביום חמישי בלילה נשמע מהם בפירוט ונדווח בעלון הבא.

ילדי התיכון יצאו בעז"ה לטיול ביום שני הבא.

ביום רביעי - זכו ילדי א' - ו', להדרכה ברכיבת בטוחה באופניים. חברת פ.ר.ש העוסקת בתחום בנתה על מגרש הטניס שלנו, כבישים, מעברי חציה , תמרורים ,תחנות דלק ועוד. הילדים תרגלו באופן מעשי רכיבה בטוחה וכן למדו את התמרורים ואת חוקי התנועה ע"י מצגת וחידון.

אנו ממשיכים להתכונן במרץ ליריד החנוכה שיתקיים ביום ראשון בערב. כולם מוזמנים. נאספו מעט מאוד מוצרי יד שניה ונצטרך "לעשות חושבים" אם להמשיך את מסורת מכירת מוצרי יד-שניה ביריד בשנים הבאות.

לכל טיול או אירוע, לכל פעילות ולכל הפעלה, קודמים הכנות מרובות וזה הזמן להודות לצוות החינוכי שעובד קשה מאוד (ובמחסור בכוח אדם), על מנת שהילדים יהנו, יחוו וילמדו. תודה לבנות השירות הלאומי, לישיבניקים, לסטודנטים ולילדי החטיבה והתיכון שהשתלבו בצוותים החינוכיים בחנוכה. תודה גם לכל ההורים המלווים שיצאו איתנו לטיולים השונים.

מראש אנו מודים כבר לחני לכר שקיבלה על עצמה בהתנדבות מלאה את הכנת יריד חנוכה ומודים מאוד לניר לייכטר שקיבל על עצמו בהתנדבות אחריות על מחסן טיולים. תודה רבה לרוני גרוס שהיה אחראי מחסן טיולים עד היום.

חנוכה שמח לכולם!

גדי סמואל

הרגשות שלאחר אסיפת החברים

יצאתי מהאסיפה האחרונה בהרגשה קשה.

בעיני, האיזון של "בסוד היחיד והיחד" ששמרנו עליו עד כה בצורה סבירה – נסדק.

נראה לי שמאז שקיבלנו על עצמנו את אורחות "הקיבוץ החדש" ואת קביעת "הימים הקובעים" לכל נושא, אין מקום לחישובים של "היינו כאן קודם, ונשאנו בעול הקשיים של...". לפי אותו הגיון, לו יצויר שלפתע פתאום יצוצו רווחים ממפעל פסיפון ז"ל (מפעל כושל שנקנה בתחילת שנות ה-60 ונסגר כעבור כמה שנים), יבקשו לזכות ברווחים אלה רק אלו שחיו כאן בשנות ה-60.

הפשרה שהציעה המזכירות היתה מספקת בעיניי (הפשרה תמיד רצויה, כי אז כל צד יוצא לפחות עם חלק מתאוותו בידו). פשרה זו היתה אמורה לדאוג להקטנת הגרעון האקטוארי – נושא שהוא כה חשוב עבורנו החברים, להגדיל את טווח מקבלי תשלומי פירות הנכסים, ומבחינה משקית – להגדיל את החוב החיצוני רק ב-2 מיליון ₪ ולא ב-4 מיליון.

לצערי, יצאתי מאוכזב ואני מקווה מאד שזוהי אינה פתיחה של עידן שונה ביחסי משק – קהילה.

אלי שלוין

בשולי אספת החברים האחרונה

קראתי את דבריו של נחום, ונעלבתי.

אני מסכים עם השורה הראשונה של נחום שסוף סוף מגיע ציבור גדול ורחב ולאספה, ואינו משמש חותמת גומי. לתומי חשבתי שהמוסדות והמנהלים הם קודם כל שליחי ציבור.

נכון שתפקידם לנהל ולקדם מהלכים, אך הציבור בהחלט יכול ורשאי להגיד את דברו.

אלו הם פנינו החדשים לאחר השינוי, ונדמה לי שנדרשת כאן חשיבה קהילתית כיצד המוסדות והקהילה יצעדו באותו נתיב, ולא בדרכים שונות.

לא מדובר בכמה שקלים לקופה הפרטית כפי שכותב נחום, אלא בסכום משמעותי ובשינוי משמעותי מאד בערך הוותק.

זה צורב וכואב אם הגענו לעת כזאת, שבה מנהל הקהילה מתקשה לקבל את הכרעת הציבור.

הציבור אמר את דברו כי הנושא חשוב בעיניו.

בניה ברגלי

"בשולי אסיפת החברים האחרונה"

נחום, מנהל קהילת סעד, ידידי היקר.

קבוץ סעד התפאר שנים במוסד האסיפה שלו. שנים שימש מוסד זה מקום התכנסות לכלל הציבור לדון בעניינים הקשורים הן לעסקים והן לקהילה שלנו.

בשנים האחרונות מדירים חברים רבים, ותיקים וצעירים, את רגליהם ממוסד חשוב זה.

והנה עלה לדיון באסיפה נושא העוסק ב"עוד כמה שקלים לקופה הפרטית" וציבור גדול בעיקר ותיקים רבים הגיעו לאסיפה והצביעו לפי שיקול דעתם.

האם **זה** מה שצורב וכואב?

האם "לעת כזו הגענו" היא **השאלה הנכונה**?

האם זה משקף את פנינו האמיתיים, או אולי פנים אחרות?

מה, שלעניות דעתי, צורב וכאוב באמת זו השאלה, **למה???**

למה חברים (ובתוכם אף אני), רבים וטובים, ותיקים וצעירים, מדירים רגלם ממוסד חשוב זה?

למה חברים (ובתוכם אף אני), רבים וטובים, ותיקים וצעירים, לא מגיעים לדיונים העוסקים בחיי היום יום שלנו?

האם באמת הם מרגישים שזה לא נוגע להם?

אולי סיבה אחרת גורמת להם להעדר ממוסד חשוב זה, ולהימנע מלבוא ולהשפיע על החיים שלנו במקום זה?

אולי תחושה כמו שבאה לידי ביטוי במשפטים כמו שנכתבו בעלון האחרון "סוף סוף לא יוכלו לטעון שהאסיפה הינה חותמת גומי אל מול מוסדות הקיבוץ", היא הגורמת להיעדרות?

נחום, ידידי, בזה צריכה ,לעניות דעתי, **הנהלת הקהילה** לעסוק, לא המזכיר ולא מרכז המשק!!

לבדוק את **ה"למה" האמיתי,** ולא לפגוע בציבור כל כך גדול , ציבור שקט, שמשיקוליו הוא בחר כן לבוא דווקא לאסיפה זו, ולהצביע כפי שהצביע!!

חשיבה קהילתית חייבת להיות כאן, אבל מתוך צורך עז לבחון את ה "למה", ולא את "הלכך פיללנו, והאם אלו פנינו החדשים".

אבי הלפרין

חוג טעמי מגילת אסתר

מתארגן חוג מזורז ללימוד טעמי מגילת אסתר בנוסח אשכנז, לנערות, עם שקמה כספי-יניב.

המעוניינות תוכלנה ליישם כבר השנה בפורים אחה"צ, בקריאה לנשים שפיספסו את הקריאה בבוקר.

בבקשה להירשם אצל סְלעית לזר עד יום שישי, ו' טבת, 18.12: 052-8694580

תגובה

במוצאי שבת פרשת "וישלח", התקיימה אסיפה שנכחו בה חברים שבדרך כלל מדירים רגליהם מאסיפות. אני הגעתי לאסיפה בהחלטה מגובשת שעלי להצביע נגד הצעת המזכירות.

למחרת, שמעתי ביקורת חריפה מחברות, עד כמה מתביישים בנו, וכלל לא היינו צריכים לבא לאסיפה. והגדיל לעשות נחום, שהטיף לנו מוסר על גבי העלון.

כן חברים, רציתי ל"התעשר" בשקלים אחדים, שלדעתי/נו אנחנו מבקשים כסף זה ביושר. מזדהה לגמרי עם דברי רחל ברזילי באספה.

בשבת פרשת וישב בין שחרית למוסף בברכת החודש התפללנו בדבקות: "יהי רצון מלפניך...שתחדש עלינו את החודש הזה... חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא... חיים של עושר וכבוד... חיים שימלאו משאלות ליבנו לטובה".

האם יש בושה וכלימה להביע דעתך ורצונך גם אם הנושא הוא כסף ששייך לנו. בכסף זה נרכש השכלה ניצרוך תרבות, נטייל בארץ ובחו"ל, נעזור לבנינו כל אחד על פי צרכיו ושאיפותיו והכל לגיטימי וראוי.

אני נפגעתי! תנו לנו ליהנות מהכסף בכבוד.

סולחת בכנות

דבורה הרצל

על שקיפות ותחושת שותפות

לפני כמה חודשים נשכרה תמי לס, יועצת ארגונית לבדוק את המבנה הארגוני של סעד. תמי קיימה שיחות עם מספר רב של אנשים בקהילה: בעלי תפקידים, חברים, נקלטים ותושבי השכונה.

בדף מידע שהוציא בוקי לפני כמה שבועות נכתב כי תמי סיימה את פרק האבחון והגישה את מסקנותיה למשולש וההמלצות לגבי המבנה הארגוני יועברו אח"כ למזכירות ולאסיפה.

צוין גם, כי בשיחות שעשתה תמי עלו נושאים שונים שיש לתת עליהם את הדעת גם אם אינם קשורים בהכרח לכותרת של המבנה הארגוני.

נראה לי כי ראוי שתמי תמסור דוח מפורט של תמונת המצב בסעד כפי שמשתקף מהראיונות לפורום פתוח, נרחב יותר מפורום המשולש.

איילת הרנע

ומכאן לתגובתי:

איילת צודקת - אכן התחלנו בתהליך של אבחון והצעה לרענון המבנה הארגוני, עם תמי לס לפני כשלושה חודשים (ואגב - כל זה לצד אבחון הנושא הכלכלי שבוצע על ידי מתניה). בחרנו להתחיל את התהליך בניסיון לבחון תמונת מצב בנדון, על ידי פגישה עם קצת מעל 30 חברים שנפגשו לשיחות אישיות עם תמי.

תמי סיימה את החלק הראשון של הפגישות האישיות, לפני כחודש וחצי, ולאחר מכן פרסמנו דף לציבור, **כחלק משקיפות ותחושת שותפות**. בדף שפורסם הסברנו שהשלב הבא יהיה גיבוש חלופות לרענון המבנה הארגוני על ידי תמי, ולאחר שזה יבוצע, נגיש את החלופות לדיון בפורום מתאים, לפני הגשה לאסיפה לדיון והחלטה. גיבוש החלופות הסתיים לפני שבועיים, ואנחנו נערכים לדיון (וזאת לאחר שבוצע תיאום מול המלצות מתניה בשבוע האחרון).

קבלנו החלטה שמאחר ומדובר בנושא חוצה ארגון, נבצע את הדיון בפורום נרחב שיכלול את המזכירות, הנהלת המשק והנהלת הקהילה, ולאחר שאלו יגבשו המלצה, נציגה לדיון ציבורי באסיפה. אינני יודע עדיין את לוחות הזמנים, מה עוד שאנחנו בעיצומם של ההכנות לתוכנית משק, קהילה ואגודה לשנת 2016, אבל נראה לי סביר שהנושא יוגש לדיון ציבורי, בתוך כחודשיים, לא משום שיש כוונה לדחות (הרי כל הנושא קודם, משום שאני לוחץ לסיים את תפקידי אחרי 10 שנים), אלא בשל אילוצים של מועדים אפשריים של כל הפורומים הנכבדים.

סהדי במרומים - אבל אינני מצליח להבין את טענותיה של איילת.

בוקי ברט

המשך סדנת סריגה בחוטי טריקו

סדנת ההמשך לחוג סריגה בחוטי טריקו עם קרן תימור – שלוין.

תתקיים בימי שני בין השעות: 20:30-22:00, בחדר הנצחה.

הסדנה מתאימה למשתתפות הותיקות וגם למשתתפים חדשים המעוניינים להצטרף.

להלן התאריכים של סדנת ההמשך:

מפגש 1 – 28.12 ט״ז בטבת.

מפגש 2 – 11.1 א׳ בשבט.

מפגש 3 – 18.1 ח׳ בשבט.

מפגש 4 – 25.1 ט״ו בשבט.

עלות הסדנה 360 שח׳.

המעוניינים להצטרף לסדנה מוזמנים להירשם בתרבות.

במייל לתרבות tarbut@saad.org.il או בתא דואר של תרבות.

בהצלחה והרבה הנאה – ו. תרבות

בפרקים הבאים נעסוק באישים ובמוסדות מהישוב הישן מחוללי המפנה, שהביא בהמשך לביסוס היישוב. כמו כן נשתדל לענות לשאלות שנשאלנו.

לסיום נושא 'החלוקה' ומשמעותו, נחזור ונסכם מה היו המוטיבים הרעיוניים שהנחו את התורמים ואת המקבלים היושבים בארץ. העולים בעליות השונות, שקיימו מצוות יישוב הארץ, ראו עצמם כשומרי משמרת ארץ הקודש. בפעולתם זאת ראו עצמם גם כשליחי האומה וכנציגי העם. אברהם יערי, בספרו **'אגרות ארץ ישראל'** מפרסם מתוך אחת האגרות של תלמידי הגאון מוילנא, ומסביר: "יש כאן מניפסט של עדה חדשה, שראשיתה מצער, אבל יודעת היא שאחריתה ישגה מאד. מתוך כל שורה ושורה שבאגרת בולטת הכרת הכותבים שהם שליחי העם כולו. אין הם מבקשים אלא תובעים. ולא בזכות עצמם אלא בזכות הארץ". כך כותב מאיר מנחם רוטשילד, (הי"ד) שערך מחקר שהתבסס על ספרות התקופה, (בעבודת גמר שהכין עוד בהיותו תלמיד ישיבת 'נתיב מאיר') בחיבורו על 'החלוקה': "השקפת היסוד היא כי 'החלוקה' היא תמיכה מיוחדת במינה, מפעל שיש בו משהו שמעמידו מעל הצדקה הרגילה הניתנת לעניים... ייחודה של 'החלוקה' בהיותה צדקה ממעלה גבוהה"... חשוב לציין שמי שדאגו לאיסוף כספי התמיכה בגולה היו שכבת ההנהגה, נשיאים ורבנים ובהתאם לכך מי שהיו ממונים על חלוקת התמיכה, היו מנהיגי היישוב. וכמו כן, גם השד"רים, השליחים, היו לרוב רבנים ואנשי המעלה.

לסיום הפרק יש להפנים שרעיון החלוקה והתמיכה ביושבי הארץ לא תם. הוא המשיך וממשיך עד ימינו אנו. אם זה ע"י הקרן הקיימת לישראל, שמקבלת תרומות מכל יהודי העולם. אם זאת המגבית היהודית המאוחדת. או הסוכנות היהודית שמתקיימת בעיקר מתרומות. בנוסף, יש עשרות קרנות ועמותות שנהנות מכספי יהודי התפוצות.

רבי ישראל משקלוב

כפי שסיפרנו בפרקים הקודמים חל מפנה עם עליית תלמידי הגאון מוילנא. כך מתאר א. יערי, שיירה ראשונה עלתה בשנת תקס"ח 1808. בראשה ר' מנחם מענדל משקלוב, שהתיישבה בתחילה בטבריה. שם מצאו ישוב מושרש של חסידי ליטא בראשות ר' אברהם מקאליסק, לפיכך כעבור זמן עברו לצפת... שיירה שנייה עלתה כעבור שנה בתחילת שנת תקס"ט 1809. בראשה תלמידו המובהק של הגר"א ר' סעדיה בן ר' נתן נטע מוילנא. בסוף אותה שנה עלתה שיירה שלישית ובראשה שני תלמידי הגר"א, ר' חיים ב"ר טוביה כ"ץ, ור' ישראל ב"ר שמואל משקלוב, עם כל בני ביתו, והתיישבו בצפת. (שמו המלא מופיע לעיתים כר' שמואל אשכנזי, אבל גם כר' ישראל פרוש.)
בזמנו צִיַּינוּ שאחד המאפיינים את עליית תלמידי הגר"א, היה המשכיות של שיירות עולים במשך תקופה ארוכה - כך כותב א.יערי 'באגרות א"י': "ר' ישראל משקלוב היה אדם שבנפשו התמזגו... תורה ומעשה כאחד, גאון בתורה, מחבר ספרי יסוד ומסדר תורת רבו הגר"א, ועם זה... מארגן מצוין, מנהל וממונה הכולל. שתדלן לפני השלטונות ומסדר יחסיו עם השכנים הערבים, ועומד לישוב בכל שעת דחק ועת צרה. במשך כ"ט שנות שבתו בארץ נתרגשו ובאו עליו כל יסורי א"י".

מנת ייסוריו.

ר' ישראל הוציא כאמור שני ספרי יסוד. ספרו הראשון 'תקלין וחדתין' (שקלים חדשים) על מסכת שקלים, (ירושלמי) עם הגהות הגר"א, הוציא עוד בחו"ל. ספרו השני 'פאת השולחן' שהוא כאמור ספר יסוד למצוות התלויות בארץ, הדפיס בצפת. זאת לאחר שהוקם שם בית הדפוס של ר' ישראל ב"ק, בשנת תקצ"ב. הספר יצא לאור בשנת תקצ"ו, 1836. בהקדמה לספרו 'פאת השולחן' הוא מתאר:

"עלי חובה להזכיר היסורין וצרות שעברו עלי ביסורי א"י. כמו שכתוב, "יסור יסרני י-ה ולמות לא נתנני". עוד בשנה הראשונה לבואו 1809. הוכרח לצאת בשליחות לאור המצב הקשה של בני עדתו. לאחר שלש שנים של נדודים, בשובו, פרצה **המגפה** בצפת, ור' ישראל נמלט עם בני ביתו לירושלים. אולם אשתו מתה בדרך, ושני בניו ושתי בנותיו וחתנו מתו בירושלים. נשארה לו רק בתו הקטנה. ר' ישראל חזר לצפת לעמוד בראש העדה. בשנת תקצ"ב, 1832. פרץ **מרד הפלחים**, (באברהים פחה, בנו של מוחמד עלי ששלט במצרים) שפגעו ורוששו את הישוב בצפת. בכ"ד טבת תקצ"ז התחולל **הרעש הגדול** בצפת וסביבותיה (הגיע עד טבריה). נהרגו למעלה מאלפיים יהודים. ר' ישראל, שהה אז בירושלים, ומשם החל לגייס עזרה לנפגעים הרבים. בשנת 1838 פרץ **מרד הדרוזים** גם הוא נגד השלטון המצרי, ופעם נוספת היהודים היו הקרבן לפרעות... לאחר כל זאת עברו ר' ישראל ורוב אנשי העדה לירושלים. ואז אמרו: **'מחורבנה של צפת נבנתה ירושלים'**. ר' ישראל, שימש כמנהיג העדה עד שנת תקצ"ט, 1839. באותה שנה נסע להתרפא בחמי טבריה ושם נפטר. (קברו מצוי בבית הקברות בטבריה).

הפרושים

מדי פעם אתייחס לשאלות שנשאלתי. הפעם למקור השם 'פרושים'. מסתבר שיש כמה סברות לשֵם. לפי דעה אחת נקראו כך בשל פרישתם מן העדה החסידית, כי העדיפו לא להיקרא בשם 'מתנגדים'. לפי דעה אחרת הם נקראו כך בשל פרישתם מחיי החול בחו"ל, למען פועלם בארץ הקודש. יש מי שמדגיש פרישתם מן הנשארים, בני משפחותיהם, וחבריהם. דעה נוספת מיוחסת לעובדה ששניים ממנהיגי העדה העולים, נקראו בשם 'פרוש'. האחד הוא מיודענו הרב ישראל משקלוב, שנקרא גם פרוש. והשני הוא הרב צבי הירש פרוש, שהוא אבי משפחת פרוש הירושלמית.

בזאת אנו מסיימים פרק נוסף בסדרה של אנשי הישוב הישן, יוצרי התשתית לישוב היום. בפרק הבא נעסוק באישיות מיוחדת ומרתקת. איש שהוזכר כבר ברשימותינו עד עתה. מיוחדת, כי למרות שהזדהה עם אנשי הישוב היה גם מאד בקורתי כלפי מוסד 'החלוקה'.

בנימין סלנט

מסיבת ר"ח טבת

ניפגש בעז"ה בבית שקמה

ביום שלישי, ג' בטבת - 15.12, בשעה 17:30.

שיהיה לנו חודש של תקומה ובשורות טובות!

מצפים לראותכם-

ו. ותיקים

"אצלנו בחצר על הדרך" – שעות פתיחה:

ימים ראשון עד רביעי:
11.00 – 19.30

יום חמישי:
11.00 - 23.00

נס פק השמן

בעקבות שיחה שהעברתי שבוע שעבר, במסגרת לימודי יום השישי במועדון – נתבקשתי לתמצת ולסכם את עיקרי הדברים ולהביאם על גבי העלון.

לקראת חנוכה בחרתי לסקור את נושא השמנים. בחרתי 8 דעות רווחות או "מיתוסים" בנושא שמנים ושומנים, אחד כנגד כל נר של חנוכה – ובחנו אותם לעומקם.

תחום התזונה נחקר כל הזמן והנתונים מגלים לנו אמיתות חדשות ומפתיעות. וכך למדנו יחד על חשיבות השמנים בתפריט, בחירת השמנים המתאימים, נזקי השמנים המתועשים ויתרונות השמנים המשובחים:

1. **שמנים אינם משמינים** – שמנים הינם חלק בלתי נפרד מהתזונה והם חיוניים לתפקוד הגוף ולבריאות תקינה. יש לבחור שמנים טובים ולצרוך אותם במידה.
2. **שמן מזוכך** – שמנים מזוככים הינם שמנים נחותים, שעברו תהליכים כימיים רבי עוצמה על מנת למצות אותם, ולהפכם לעמידים ובעלי טעם, ריח ומראה נייטרלים. תהליכים אלו גורמים לחמצון השמן, מה שהופך אותו למזיק ביותר! יש להשתדל כמה שניתן להימנע משמנים מזוככים, מכל סוג שהם: קנולה, סויה, שומשום או חמניות. השמנים המומלצים הם מכבישה קרה בלבד!
3. **שמן קוקוס** – בעבר פרסמתי בעלון מאמר בשבחו של <u>שמן הקוקוס בכבישה קרה</u>. המעוניינים יכולים לקבלו אצלי. אוסיף בקצרה שזהו שמן ייחודי עם חומצות שמן בינוניות שרשרת ובעלות תפקוד יוצא דופן והוא השמן המומלץ ביותר באפייה, כתחליף למרגרינה או חמאה, וכן כתכשיר קוסמטי טבעי וריחני.
4. **מרגרינה** – שומן מוקשה, שנוצר בתהליך כימי המשנה את מבנהו המרחבי של מולקולות השומן. וכך מתקבל שמן מוצק בטמפ' החדר. זה מקנה ליצרני המזון טעם ומרקם רצוי עבורם כמו גם עמידות מוצרים. שומן מוקשה, או טרנס, מזיק מאד לבריאות, גורם לעלייה של רמות השומנים, מקושר לתחלואת סרטן, טרשת עורקים, מחלות לב וכלי דם, שבץ ומחלות דלקתיות כמו גם להשמנה ולסוכרת. שומר נפשו ירחק...
5. **שמן רימונים** – מכבישה קרה. זהו שמן יוצא מן הכלל. מתאים לשימוש פנימי אך לא מומלץ לשלב באוכל בשל הטעם. מכיל חומצות שומן יחודיות המסייעות לירידה ברמות השומנים, שימוש השומן כמקור לאנרגיה, צמצום השמנה בטנית ועוד...
6. **שקדים ואגוזים** – בריאים ביותר. יש לצרוך אך ורק טבעיים ולא קלויים. על אף יתרונותיהם הבריאותיים (עליהם הרחבתי בהרצאה) יש להקפיד על כמויות ראויות ולא להגזים... על מנת לקבל את כל הטוב שבהם יש להשרות במים טרם האכילה, לצורך ריכוך וסילוק מעכבים צמחיים המצויים בהם. מתקבל אגוז/שקד קל לעיכול ומלא רכיבים תזונתיים זמינים.
   שקד מומלץ לאכול על קליפתו המכילה חומרים שהוכחו במחקרים כנוגדי סרטן.
7. **אומגה 3** – חומצת שומן חיונית לגוף, נדירה בטבע, רגישה ועדינה מאד. מצוייה בזרעי פשתן אך על מנת לקבלה יש לטחון אותם טרם השימוש. היות והאומגה 3 נוטה להתחמצן מהר מאד, יש לטחון זרעי פשתן סמוך לשימוש ולאכול מיד! לא לקנות זרעים טחונים.. מקור נפלא וזמין לאומגה 3 הם זרעי צ'יה. מומלץ להשתמש בהם יבשים או מושרים בסלטים, שייקים, עוגיות, פשטידות ועוד. (בע"ה אכתוב על הצ'יה ונפלאותיה בעתיד).

8. **שמן זית** – רק מכבישה קרה! לתיבול, לחימום ואף לבישול או טיגון (הערה: טיגון אינו מומלץ. אם כבר מטגנים אז בשמן איכותי). קיימות מחלוקות בעניין בישול וטיגון עם שמן הזית. לשיטתי ניתן לעשות בו שימוש כזה והסימוכין לכך הוסברו בהרחבה בשיחה. למתעניינים אני ממליצה לקרוא באתרים השונים.

הרבה בריאות ושמחה,

שחר סמיט

טיפול בתזונה טבעית וצמחי מרפא

אחינו הקָטֹן

ארבע פרשות עוסקות ביוסף, ובכל זאת קשה לי להגדיר את אופיו, בכל פרק אני מוצא בו פן אחר . אבל בדבר אחד אני בטוח, הוא לא אהב ש"עובדים עליו", או במילים אחרות, הוא היה מתעצבן וזה לא היה נעים.

בפרשת "וישב" מסופר על יוסף שפותר חלומות. שר-המשקים מספר לו את חלומו, ויוסף פותר: "בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראשֶׁך והשיבך על כנֶך", ככה בחרוזים. ואז מופיע פסוק מוזר: "ויירא שר-האופים כי טוב פתר, ויאמר אל יוסף ...". ואכן יוסף מרגיש מיד שזה איננו החלום ששר-האופים חלם , אלא שהוא מפברק משהו שיהיה דומה לחלום של שר-המשקים . ובכלל איפה קרה בהיסטוריה שמישהו חלם שיש לו על הראש שלושה "סלי-חורי" ? (מקסימום שניים). ויוסף פותר לו: "בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראשך... " ובעלי-הקוראים ממשיכים ולא שמים לב שישנה כאן הפסקה . יוסף מחכה דקה , עד שהחיוך של שר-האופים יגיע מאוזן לאוזן , ואז הוא מוסיף מילה: "מעליך".

בפרשת "מקץ" יוסף מאשים את האחים בריגול, והם מתחילים לספר לו על המשפחה: "שנים-עשר עבדיך אחים אנחנו... והנה הקטֹן את אבינו היום, והאחד איננו". יוסף יודע ש "הקטֹן" הזה עבר כבר מזמן את גיל ה-25 , והוא מתחיל להתעצבן. הוא נותן להם אוכל, אבל לפעם הבאה הוא אומר: "ואת אחיכם הקטֹן תביאו אלי ויאמנו דבריכם...". הם חוזרים לכנען, וכשנגמר האוכל הם חוזרים ומביאים את בנימין אל יוסף. וידוע עוד מימי שאול וקיש שהחבר'ה של בנימין הם משכמם-ומעלה . בקיצור , בנימין נכנס לחדר, ויוסף רואה לפניו אחד עם זקן, שני מטר גובה , (שמחזיק בבית 20% מהנכדים של יעקב), והוא מסתכל לאחים בלבן-של-העיניים ואומר בשקט: "הזה אחיכם הקטֹן אשר אמרתם אלי?!! ".

ואז הוא מארגן את התרגיל של הגביע - באמתחת ואחרי שבנימין נתפס, יוסף אומר לאחים: "**האיש** אשר נמצא הגביע בידו, הוא יהיה לי עבד ...".

בפרשת "ויגש", יהודה לא נרמז, וממשיך לנסות לשכנע את יוסף עם "ילד זקונים קטן" ו"אחינו הקטֹן" ואח"כ "הנער". ויוסף מתחיל להבין ש"אחינו הקטֹן" זה לא תיאור אלא תואר. גם כשבנימין יהיה בן 50, הוא ימשיך להיות "אחינו הקטֹן". כמו "בן-זקונים" אצל ההורים. ויוסף מסתכל ימינה על בנימין, ופתאום הוא מרגיש שזה אחיו-הקטֹן ואז בא הפיוס.

ומשהו בנימה אישית. היה לי אח קטן - מאיר. הוא נפל בקרבות בתעלה במלחמת יום הכיפורים. אם הוא היה אתנו, הוא היה היום בן 70 . ואני בטוח שגם אנחנו האחים, היינו קוראים לו אחינו-הקטן.

אברהם ימיני

דיווחים מהשטח- פרוייקטים שונים

כביש כניסה : כפי שרבים מכם שמו לב, בשבועיים האחרונים הוצב שלט מול הבריכה עם כיתוב מוזר משהו, ולא ברור, בדבר העלאת והורדת ילדים לגנים. שלט זה הוא בעצם תחילתו של פרוייקט כבישים נוסף, הפעם במימון משרד התחבורה. תוואי הכביש הוא מחניית גן כחול לכיוון הבריכה, וכן משער הכניסה עד חניית רכבי סידור רכב. ומדוע זכה בכותרת זו??? היות ומשרד התחבורה מוכן לממן כביש אשר מסדיר את נושא איסוף ילדי גן בבטחה. הפרוייקט אמור להיכנס לפעילות בשבועות הקרובים. אנו עושים מאמצים רבים לנסות להבטיח כי הקבלן המבצע יהיה הקבלן אשר ביצע את הפרוייקט הקודם.

כביש מהכיכר החדשה (צומת בארי) לכיוון סיפן: כביש נוסף במימון המדינה, אמור להיסלל בתקופה הקרובה. הכביש יצא מהכיכר החדשה, יעבור לצד משרדי החממה, ימשיך מאחורי הרפת ויתחבר לפינת הכביש שמעל סיפן. גם כאן נעשים מאמצים שהקבלן המבצע יהיה ידידנו הזכור לטוב.

החלפת גגות אסבסט : ביצוע הפיילוט לפרוייקט מתעכב על פי בקשת המועצה, וזאת בגלל שהמועצה בוחנת כרגע אפשרות לשיפור ושדרוג הפרוייקט.

תיקוני ממ"דים: בימים אלה החלו לטפל בליקויים שונים בממ"דים, בניצוחו של מוישל'ה. כולנו תקווה ששאריות פרוייקט הממ"דים יהיו גם הן מאחורינו בקרוב.

פרוייקט התשתיות: אנו עדיין מחכים לגופי התאורה שטרם הגיעו וכן לסיום של מספר נושאים קטנים שנשארו פתוחים. עד כאן להפעם.

אליסף ואתי

ליעל וללי'אור ניר מזל טוב להולדת הבן
לחוה וליהודה ניר ולכל המשפחה המורחבת
שתזכו להרבה שמחה ונחת!

ליהודית אפשטיין ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנינה
נכדה לאילנה וליצקה אפשטיין
בת לפדות ולאהרן ברוכי

למיכל ולבני אחיטוב מזל טוב להולדת הנכדה
בת לליטל ולארנה יורן-ליבראן
שתזכו להרבה שמחה ונחת!

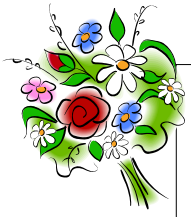

למרגלית ולישראל שריד מזל טוב כפול:
להולדת הנין - נכד לרמי ולמרב שריד, בן לישי ולצופית שריד
להולדת הנינה- נכדה לחיה ולברק שריד, בת לנווה ולניצן שריד